

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklesiastikē Istoría

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

XXXII. Quot & quos Origenes Caesareae in Palaestina Commentarios
scripsit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

provinciis discipuli relicta patriâ ad eum concurrerant. Quorum præcipuos fuisse cognovimus Theodorum, qui & Gregorius dictus est, episcoporum nostra ætate celeberrimus; & fratrem ejus Athenodorum. Quos Origenes Græcis Romanisque disciplinis nimium deditos cum vidisset, in eorum animos instillans Philosophiæ amorem, abjectis prioribus studiis ad rerum divinarum meditationem traduxit. Igitur cum quinquennio integro in ejus auditorio versati fuissent, tantoperè in divinis eloquiis profecerunt, ut ambo adhuc admodum juvenes, ecclesiarum in Ponto episcopi fuerint constituti.

Α τῆς ἀλλοδαπῆς μυεῖοι φοιτηταί τας πατείδας ἀπολιπόντες ὡν ἐπισήμους μάλα ἐγνωμὸν Θεόδωρον, ὃς ἦν αὐτὸς ὄναρ ὁ καλῶς μαῖς Ἐπισκόπων διαβόντων Γρηγόριον. Τότε αὐτὸ ἀδελφὸν Ἀθηνόδωρον ἔς ἀμφοτέρω τῶν Ἑλλήνων καὶ Ῥωμαίων μαθημάτων δεινῶς ἐπιμαρῶν, φιλοσοφίας αὐτοῖς ἐνθεῖς ἐγείλα, τῆς πεσέρας πεσέρας τὴν θείαν ἀσκησὴν ἀνέλα. Τὰ ἀλλὰ ἔαδὸς πρὸς τὸ ἔλα. πέντε ὅλως ἐπισω αὐτῶν συγγενόμαροι, τοσαύτην ἀπνεύματον αὐτῶν τὰ θεία λόγια βελήσω, ὡς ἐπνεύματον Φω Ἐπισκοπῆς τῷ κτῆ Πόντον ἐκκλησιαστικῶν ἀξιώθηται.

CAPUT XXXI.

De Africano temporum Scriptore.

Huc refer Niceph. c. 21. l. 5.

CLaruit iisdem temporibus Africanus, qui libros κεισ ὡν titulo inscriptos composuit. Hujus exstat epistola ad Origenem scripta, in qua historiam Susannæ quæ in Danielis libro legitur, spuriam & commentitiam esse suspicatur. Ad quam epistolam Origenes copiosissimè respondit: Eiusdem Africani quinque de Chronographia libri accuratissimè compositi ad nos etiam pervenerunt. In quibus se Alexandriam profectum esse testatur, ob maximam omnium famam atque existimationem de Heracla, quem in Philosophia aliisque Græcorum disciplinis excellentem, ad episcopatum Alexandrinæ ecclesiæ provectum fuisse supra docuimus. Altera quoque ejusdem Africani exstat epistola ad Aristidem, de dissensione quæ videtur esse inter Matthæum & Lucam in stirpe Christi referenda. In qua evangelistarum consensum apertissimè demonstrat ex narratione quadam quam à majoribus acceperat: quam & nos jam antea in primo hujus Operis libro, suo loco inseruimus.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΑ΄.

Πρὸς Ἀφρικανόν.

ΕΝ τῷ κτῆ Ἀφρικανὸς ὁ τῷ Ἀπὸστολῶν κεισ ὡν συγγραφεὺς ἐγνωμὸν ἐξέλα. Τότε αὐτὸ ἀδελφὸν Ἀθηνόδωρον ἔς ἀμφοτέρω τῶν Ἑλλήνων καὶ Ῥωμαίων μαθημάτων δεινῶς ἐπιμαρῶν, φιλοσοφίας αὐτοῖς ἐνθεῖς ἐγείλα, τῆς πεσέρας πεσέρας τὴν θείαν ἀσκησὴν ἀνέλα. Τὰ ἀλλὰ ἔαδὸς πρὸς τὸ ἔλα. πέντε ὅλως ἐπισω αὐτῶν συγγενόμαροι, τοσαύτην ἀπνεύματον αὐτῶν τὰ θεία λόγια βελήσω, ὡς ἐπνεύματον Φω Ἐπισκοπῆς τῷ κτῆ Πόντον ἐκκλησιαστικῶν ἀξιώθηται.

CAPUT XXXII.

Quot & quos Origenes Casarea in Palaestina Commentarios scripsit.

Huc refer Niceph. c. 19. l. 5.

PER hæc tempora Origenes in Esaiam simul & ezechielem Commentarios composuit. Ex quibus in tertiam quidem partem Esaiæ, usque ad visionem illam quadrupedum in solitudine, triginta ad nos Volumina pervenerunt: in ezechielem verò quinquè & viginti, præter qua

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΒ΄.

Τῶν ὡς ἐγίνετο ἐν Καισαρείᾳ τῆ Παλαιστίνης ἐκκλησιαστικῶν ἀξιώθηται.

ΚΑὶ Ὁριγὸς ὁ κτῆ τέτον τὸν χρόνον τῶν τὸν Ἡσαίαν ἐν ταῦτῳ ὅτι καὶ τὰ εἰς τὸν Ἰζεκιήλ σωζόμενα ὡς εἰς μὲν τὸ τρίτον μέρος τῆ Ἡσαίης μέχρι τῶν ὁράσεως τῶν τετραπόδων τῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ, τετάρκοντα εἰς ἡμᾶς περιήλθον τόμοι. εἰς δὲ τὸν Ἰζεκιήλ πέντε

GORDIANUS.

εικοσι. & και μόνος εις τον παντα πεποιθται... Περσφτην. χρυσοδ. & τνικαδε εν Αθη- ναις, περαίνει μεν τα εις τον Ιεζεκιηλ των & εις το Ασμα των Ασματων αρχηαι, & περσει γε αυτοδι μεχρι τε πέμπτε συγραμματα. επανελθων & επι την Καισαρειαν, και ταυτα εις περας δεκα οβλα τον δρθμον αγει. τι δεϊ των λογων τανδρος επι τε παροντ τον ακελ- τη καλαλοδον ποιηας, ιδιαις δεόμενον χολης, & ανεγραψαμεν, επι τ & Παμφιλε βίε & καθ ημας ιερε μαρτυρο αναγραφης εν η την αειτα θεια σπεδην & Παμφιλε οπόση πε γερονει παρισωντες, & σωμαχθεισης αυτω B των τε Ωριγηνε & των άλλων εκκλησιαστικων συγρασεων βιβλιοθηκης τες πινακας παρε- θεμην. & αν οτω Φιλον, παρεση εντελες αα των Ωριγηνε ποιων τα εις ημας ελθοντα δια- γωναι. νωι & πορωτεον επι την της ισοριας αιολεσθιαν.

A in universum hunc Prophetam nihil scripsit. Interea cum Athenis moraretur, Commentarios quidem in Ezechielem absolvit: inchoavit autem expositionem in Canticum Canticorum, quam ad quintum usque librum ibidem agens produxit. Deinde Casaream reversus, opus illud decem omnino libris comprehensum ad exitum perduxit. Verum quid attinet hoc loco omnium hujus viri librorum accuratum indicem texere, cum id proprium opus desideret: jamque a nobis praestitum sit in libro quem de Pamphili qui nostra aetate Presbyter idem ac martyr fuit, vita conscripsimus. Ubi cum probare vellemus quantum Pamphili studium erga divinas literas fuisset, indices librorum tum Origenis, tum aliorum ecclesiae Scriptorum quos ille undecunque collegerat, exhibuimus. Ex quibus quicumque voluerit, certissime poterit cognoscere, quamnam ex Origenis Operibus ad nos usque pervenerint. Nunc vero ad historiae seriem redeamus.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΓ΄.

Πει της Βορβ. λε αδδ & τρεση.

С А Р У Т XXXIII.

De errore Berylli.

ΒΗΡΥΛΛΟ & ο μικρω προδεν δεδηλωμε- νο. Βοσρων της Αραβιας Επισκοπο, τον εκκλησιαστικον παρεκτεστων κανονα, ζενα πια της πισεως παρεισφερευ επερατο. τον Σωτηρα και Κυριον ημω λεγειν το μω μη περυσφεσθαι καθ ιδιαν εσιας αειγραφην, προ της εις ανθρωπος επδημιας. μη & μην θεοτηα ιδιαν εχειν, αλλ εμπολιτενομε- νη αυτω μονην την πατερικην. επι τετω πλει- σων Επισκοπων ζητησεις και διαλογεσ προε τον ανδρα πεποημενων, μεθ ετερων αδδα κληθεις Ωριγηνε, κατεσι μεν εις ομιλιαν τα προτα τω ανδρω, πνα νεν εχοι δυοπει- ρωμεν ωσ εβ ενω ο, π και λεγοι, εν- δυνας μη ορθοδοξεσθαι. λογισμα τε πει- σας και δυοειξει αναλαθων αυτον, τη πε- ει τε δόγματ & εφισησω αληθεια, επι τε την αεωτεραν υγιη δόξαν δυοκαθιση- σι. και φερεται γε εισετι νω εγγραφα τε τε Βηρυλλου και της δι αυτων χρυομενης Συνο- δε, ομε τας Ωριγηνε προε αυτον ζητη- σεσ, και τας λεχθεσασ επι της αυτ παρρι- κιασ διαλεξεισ, ειασα τε των τοτε πεπραγ- μενων αειεχοσθα. & αλλα μεν δυο μυεια Ωριγηνε περι μημη αδδα διδασι των καθ

Tunc temporis Beryllus de quo superius dictum est, Bostorum in Arabia episcopus, ecclesiasticam pervertens regulam, nova quaedam & aliena a fide Catholica inducere conatus est: ausus asserere Dominum ac Servatorem nostrum antequam inter homines versaretur, non substituisse in propria persone differentia: nec propriam sed paternam duntaxat divinitatem in se residentem habere. Cumque ea de re plurimi episcopi quaestiones ac disputationes adversus illum habuissent, rogatus una cum reliquis Origenes, primum quidem cum illo familiariter collocutus est, ut quamnam esset hominis sententia exploraret. Postquam vero liquido cognovit quid diceret, errorem ejus coarguit: alatisque rationibus ac demonstrationibus convictum hominem quasi manu apprehendens, ad veritatis viam perduxit, & ad pristinam sanamque sententiam revocavit. exstant hodieque tum Berylli, tum Synodi ipsius causa congregata edita monumenta; in quibus & quaestiones adversus illum propositae ab Origene, & disputationes in ecclesia ejus habitae, & singula quae tunc gesta sunt continentur. Sed & alia de Origene quamplurima

Huc refert Niceph. c. 22. l. 5.